

[Handelsministeren.]

en for Parterne tilfredsstillende Ordning i Løbet af en kortere Tid. Jeg maa derfor meget anbefale Vedtagelsen af Lovforslagets Bestemmelser i § 1, som disse Bestemmelser nu foreligger.

Der har i Folketinget ogsaa været divergerende Meninger om Bestemmelsen i § 2, Stk. 1, om Overenskomstens Varighed. I Lovforslaget er det bestemt, at Tilladelse til Fremstilling af Gær og Spiritus kun kan gives til Virksomheder, der drives i Selskabsform, og at Tilladelsen gives for Perioder paa ikke over 10 Aar. Man kan altsaa i Henhold til Bestemmelsen i § 2, Stk. 1, give Koncessionen for et Aaremaal, der ligger under 10 Aar, idet der i Lovforslaget staar: „paa ikke over 10 Aar“. Men jeg skal straks erklære, at det har været min Opfattelse, at en 10-aarig Periode var passende. Fra anden Side er under Forhandlingerne i Folketinget foreslaaet 5 Aar, og der er ogsaa foreslaaet indtil 25 Aar. Det forekommer mig, at den Bestemmelse, der nu findes i § 2 om, at man kan give Koncessionen for en Periode paa ikke over 10 Aar, er den rigtige. Man maa herved tage i Betragtning, at det drejer sig om en meget omfattende Virksomhed, og at det kan blive nødvendigt at lægge Planer for en længere Fremtid; hvis man saa kun har Koncessionen for et kort Aaremaal, er der en Mulighed for, at der derved kan opstaa visse Vanskeligheder.

De øvrige Bestemmelser i § 2 kan jeg nøjes med at henvise til, dog med Undtagelse af Bestemmelsen i Paragraffens næstsidste Stykke, der fastslaar, at i den Periode, i hvilken Tilladelsen løber, har Selskabet Adgang til med Ministerens Tilslutning at drive eller deltage i anden Virksomhed, der staar i naturlig Forbindelse med Gær- eller Spiritusfremstilling. Der har været udtalt Betænkelighed herved, men jeg ser ikke, at denne Bestemmelse rummer nogen Fare for andre Virksomheder. I det hele taget maa man erindre, at det Tilsyn, der føres med Spritfabrikkerne, er et i alle Henseender objektivt Tilsyn, der vel staar i nøje Forbindelse med Handelsministeriet, men paa ingen Maade saaledes, at det er Ministeriet, der sidder og dikterer, det er virkelig Udvalget, der foretager Arbejdet; og der har, saa vidt jeg erindrer, aldrig været divergerende Opfattelser af nogen Betydning mellem dette Tilsyn og Ministeriet. Tilsynet har røgtet sit Hverv under det Ansvar, som et saadant Tilsyn nødvendigvis maa have over for en Virksomhed som den, der her er Tale om.

Det samme, som jeg har sagt om denne Bestemmelse, kan jeg sige om Bestemmelsen i § 3, som der ogsaa har været peget paa under Forhandlingerne i Folketinget. I § 3 staar der, at Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til at fravige de i § 2 indeholdte Bestemmelser i saadanne særlige Tilfælde, hvor Spiritus fremkommer som Biprodukt under eller i Forbindelse med Fremstillingen af andre Varer. En saadan Tilladelse maa dog betinges af, at der føres Kontrol med Fremstillingen og Anvendelsen af den fremkommende Spiritus.

Jeg tror, disse Bestemmelser dækker det rigtige, og jeg skal anbefale, at man slutter sig til dem.

Hølge § 5 kan der af Ministeren fastsættes en højeste Detailpris paa de i Loven omhandlede Varer. Denne Bestemmelse har der ogsaa været nogen Diskussion om, men jeg maa finde den ikke blot rammende, men ogsaa værende en logisk Følge af Monopolordningen og af, at der kun bringes begrænsede Mængder af Spiritus i Handelen. Det forekommer mig ikke, at der kan gøres Indvending imod, at man har Mulighed for at øve Kontrol med Priserne, saaledes som foreslaaet.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget er saa ligetil, at jeg gaar ud fra, jeg ikke har nødig at komme ind paa en nærmere Motivering af dem. Jeg anbefaler hele Lovforslaget til det høje Landstings Velvilje og hurtige Behandling. Hvis det ikke lykkes at naa til Enighed paa et Grundlag, som svarer til, hvad der er gjort Indstilling om af Tilsynsraadet og vedtaget i Folketinget, maa man meget beklage det, saa meget mere som hele Lovforslaget er udsprunget af Ønsket om at faa en Ordning tilrettelagt paa en saa betryggende Maade som muligt, ikke blot for Staten, men ogsaa for Spritfabrikkerne, idet jeg paa ny fremhæver, at det var Spritfabrikkerne, som under Henvisning til de Vanskeligheder, der kunde opstaa for dem, hvis der oprettedes nye Gærfabrikker her i Landet, anmodede om at faa den midlertidige Bestemmelse indført i Kartoffelmelsloven. Gærproduktionen blev herved gjort til et retligt Monopol — det var et faktisk Monopol — men blev nu gjort til et retligt Monopol — indtil Udgangen af 1933; det er derefter blevet forlænget til den 15. Februar 1934.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget i Haab om, at det maa blive endeligt vedtaget her i Rigsdagen, inden vi naar den 15. Februar.